

El sastre valent

Senyores i senyors, nenes i nens, pareu atenció que comença la història del sastre més valent del món. L'únic sastre capaç de matar-ne... set d'un cop!!!

Vet aquí que una vegada, hi havia un sastre que treballava al seu taller quan, de sobte, els budells li van començar a fer soroll.

¡Tinc gana!, -va dir-.

I es va fer una llesca de pa amb confitura.

Però abans de clavar-li mossegada, val més que acabi aquest vestit!, va pensar. Per tant,, va deixar la llesca al plat i va continuar cosint.

En un tres i no res tot el taller es va omplir de mosques que arribaven atretes per l'olor de la confitura.

¡Fugiu d'aquí! Empipadores!,

Exclamava molt enfadat mentre les espantava. Però aquelles pesades sempre tornaven.

Quan se'n va cansar, va passar a l'acció. Armat amb un mocador, va clavar una plantofada tan forta que va matar set mosques de cop.

Ets un sastre molt valent, va pensar satisfet. I, aleshores. va tallar un cinturó, el va cosir i va brodar amb unes lletres ben grosses: Set d'un cop.

Com que era un presumit, ho va explicar a tothom. Es va posar el cinturó i va sortir a córrer món.

Després de creuar rius i muntanyes, el sastre va arribar als jardins d'un palau. Estava tan esgotat, que es va quedar adormit com un soc. Encuriosida, la gent que passava pels voltants s'hi acostava per llegir el que hi havia escrit al cinturó.

Ei -pensaven-, ¿qui deu ser aquest heroi que és capaç de matar-ne set d'un cop?

I per sortir de dubtes, l'hi van explicar al rei.

El rei es va quedar impressionat. ¡Hmmm! Set d'un cop, dieu? Si aquest home és tan valent, em convé tenir-lo al meu servei. Porteu-me'l, va ordenar.

Uns patges van acompanyar el sastre fins al saló del tron.

Majestat -va dir tot fent-li reverències-, estic a la vostra disposició.

Al cap d'uns quants dies, el rei el va cridar per fer-li una proposició. En un bosc del reialme, hi vivien dos gegants molt dolents. I si ell era capaç de matar-los, es podria casar amb la seva filla i quedar-se la meitat del reialme. Cent cavallers l'acompanyarien per ajudar-lo.

El sastre va trobar que era una gran oportunitat.

Es va posar a caminar i, quan va ser a llindar del bosc, va dir als cavallers:

- Espereu-me aquí, que mato als gegants i torno de seguida.

El sastre es va endinsar al bosc i al cap de poc temps va localitzar els gegants que dormien com lirons. Sense perdre temps, va omplir-se les butxaques de pedres i es va enfilem dalt d'un arbre. Des d'allà dalt, va començar a tirar pedres al cap d'un dels gegants fins que es va despertar i de tan mal humor que es va posar a escridassar el seu company:

- Per què em tires pedres?

- Tu somies -va contestar l'altre-. Jo no t'he fet res.

Aleshores, el sastre va agafar una pedra molt grossa i la va llançar amb totes les seves forces damunt del cap de l'altre gegant:

- Aiiiiii! -va cridar el gegant tot gratant-se la closca-. Ara veuràs!.

I tot d'una es van començar a clavar unes garrotades tan fortes que tots dos van caure morts.

- Els gegants ja estan liquidats va dir al rei i li va reclamar la recompensa.

Però el rei s'hi va negar. I com que es penedia del que li havia promès, va buscar una excusa de mal pagador.

- Abans de casar-te amb la meva filla has de fer una altra proesa -va ordenar el rei- . Has de caçar l'unicorn que arrasa els meus boscos.

- Un unicorn no em fa cap por va dir el sastre. Recordeu, majestat, que jo n'he mort set d'un cop.

El sastre va fer cap al bosc. Al cap de poc temps, va aparèixer l'unicorn, que va arrencar a córrer cap a ell. El sastre no va perdre la calma: va esperar que la bèstia fos ben a prop i llavors, d'un salt, es va amagar darrere d'un tronc i l'unicorn s'hi va estavellar amb tanta força que hi va enfonsar la banya tan profundament que hi va quedar atrapat.

- Ja està -va dir el sastre picant de mans quan va ser en presència del rei-. Ara ja em puc casar amb la princesa.

Però el rei s'hi va tornar a negar i li va posar una tercera prova.

- Has de capturar un enorme porc senglar que martiritza els pagesos del reialme. Després, podràs casar-te amb la princesa.

El sastre es va endinsar al bosc. Quan el senglar el va veure, s'hi va abraonar, però el sastre va entrar dins d'una capella. L'enorme senglar hi va entrar darrera seu. Aleshores el sastre en va sortir per una finestreta i amb un parell de salts, va tancar la porta i va empresonar aquell animal tan ferotge.

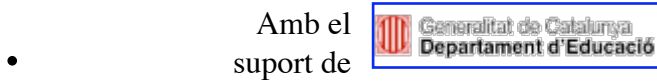
Quan la notícia va arribar a palau, el rei no va tenir més remei que complir la seva promesa.

...I d'aquesta manera, senyores i senyors, nenes i nens, un sastre que un dia va matar set mosques, es va convertir en un heroi. Era un fatxenda, però va demostrar que, per arribar a ser rei, val més ser llest que no pas tenir força.

El sastre valent va ser un bon rei que va regnar durant molts i molts anys. I en tot aquell temps,

no es va treure mai el cinturó en què un dia havia brodat. ¡Set d'un cop!

Guió: J. M Hernández Ripoll

© CCRTV Interactiva, S.A. | Televisió de Catalunya, S.A.

- [Avís legal](#) |
- [Segell de qualitat](#) |
- [Contacta 5480](#) |
- - [Idiomes](#)
    - [Català](#)
    - [Castellano](#)
    - [English](#)